

3. táblás gyakorlat – visszavezetés

6/b. Határozzuk meg két pozitív egész szám legnagyobb közös osztóját. Vezessük vissza feltételes maximumkeresésre.

$$A = (a : \mathbb{N}^+, b : \mathbb{N}^+, o : \mathbb{N}^+, l : \mathbb{L})$$

$$ef = (a = a' \wedge b = b')$$

$$uf = \left(ef \wedge (l, o) = \begin{matrix} \min(a, b) \\ \text{MAX}_{1,2} \ i \\ i = 1 \\ i|a \wedge i|b \end{matrix} \right)$$

Visszavezetés (feltételes maximumkeresés):

H $\sim \mathbb{N}^+$
 [m..n] $\sim [1..\text{min}(a,b)]$
 max $\sim o$
 f(i) $\sim i$
 $\beta(i)$ $\sim i|a \text{ és } i|b$
 ind \sim elhagytuk

Struktogram:

$l := \downarrow$				$i : \mathbb{N}$
$i := 1.. \text{min}(a, b)$				
$\neg(i a \wedge i b)$	$i a \wedge i b \wedge l$		$i a \wedge i b \wedge \neg l$	
$SKIP$	$i > o$		$l, o, := \uparrow, i$	
	$o := i$	$SKIP$		

A pirossal megjelölt kifejezés nem megengedett, se a specifikációban se a stukiban, ezért definiáljuk:

$\text{min} : \mathbb{N}^+ \times \mathbb{N}^+ \rightarrow \mathbb{N}^+$, úgy hogy:

$$\text{min}(a, b) = \begin{cases} a, & \text{ha } a \leq b \\ b, & \text{különben} \end{cases}$$

Innentől a specifikáció már teljesen korrekt, de a struktogram még mindig nem. A gond az, hogy én tételekkel és transzformációkkal mindig nem megengedett utasításokat tudok helyettesíteni, $\text{min}(a,b)$ pedig nem egy *utasítás*, hanem egy *kifejezés*.

Alakítsuk hát át a programot, a *függvény helyettesítése változóval* transzformáció segítségével:

$l := \downarrow$					$sv: \mathbb{N}^+$ $i: \mathbb{N}$
$sv := \min(a, b)$					
$i := 1..sv$					
$\neg(i a \wedge i b)$	$i a \wedge i b \wedge l$		$i a \wedge i b \wedge \neg l$		
$SKIP$	$i > o$		$l, o, := \uparrow, i$		
	$o := i$	$SKIP$			

Ezzel a nem megengedett kifejezést elcseréltük egy nem megengedett értékadásra, amit már az *esetszétválasztással definiált függvény kibontása* tétellel könnyedén el tudunk tüntetni:

$l := \downarrow$				$sv: \mathbb{N}^+$ $i: \mathbb{N}$
$a \leq b$				
$sv := a$		$sv := b$		
$i := 1..sv$				
$\neg(i a \wedge i b)$	$i a \wedge i b \wedge l$		$i a \wedge i b \wedge \neg l$	
$SKIP$	$i > o$		$l, o, := \uparrow, i$	
	$o := i$	$SKIP$		

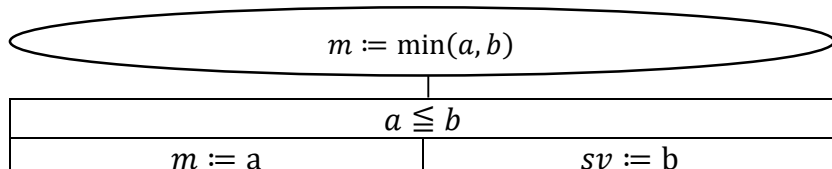
$sv: \mathbb{N}^+$
 $i: \mathbb{N}$

Bár erről csak egy későbbi órán lesz részletesebben szó, de ezt a problémát kissé eltérő módon is lehet kezelni. Képzeljük el azt, hogy a transzformációkkal létrehozott új kódrészlet nagyon bonyolult, esetleg a struktogramban több helyen is megjelenik ugyanaz. Ekkor célszerűbb inkább egy függvényt¹ írni rá, és ezt a függvényt meghívni, hiszen úgy sokkal átláthatóbb, és bár több egység lesz, de egy egység rövidebb, érthetőbb lesz. Valamint a kódismétlést és az abból fakadó hibalehetőségeket is elkerültük így. A kódolás során már eddig is sokszor csináltunk ilyesmit, de a struktogram szintjén is szabad!

$l := \downarrow$		
$sv := \min(a, b)$		
$i := 1..sv$		
$\neg(i a \wedge i b)$	$i a \wedge i b \wedge l$	$i a \wedge i b \wedge \neg l$
SKIP	$i > o$	$l, o, := \uparrow, i$
	$o := i$	
	SKIP	

$sv: \mathbb{N}^+$
 $i: \mathbb{N}$

És definiálunk a nem megengedett értékadáshoz is egy azt megoldó alprogramot:

Tehát ez a kis alprogram annyit tesz, hogy a paraméterül kapott a és b (*formális paraméterek*) közül visszaadja a return értékként kezelt m nevű változóba a kisebbet.

Ezt a főprogramban meghívtuk a és b *aktuális paraméterekkel*, amelyek nevei véletlen egybeesnek a formálisakéval, de ez nem kötelező, és mivel az sv -nek adjuk értékül, ezért az alprogramban m -mel jelölt formális kimenő változó, a hívás helyén az sv változó lesz. Azaz sv -be bekerül a kisebb szám értéke, épp úgy, mintha ezt az elágazást „beégettem” volna az eredeti stuktogramba.

¹ most nem specifikációs értelemben, mint a fenti esetszétválasztásos függvény, hanem „alprogram” értelemben, mint egy C++-os függvény... ami persze nem lesz más, mint a specifikációban megadott függvény mint feladat megoldása.